

Å l a n d s l a n d s k a p s n ä m n d s

framställning till Ålands landsting med förslag
N:o 16/1946. till landskapslag angående antagande av lagen om
förskottsuppbörd, given den 4 oktober 1946, till
de delar lagen berör kommunalskatt och folkpen-
sionspremier.

Sedan år 1944 har i hela riket förskottsuppbörd skett av inkomst-
och förmögenhetsskatt på grund av lagen den 6 augusti 1943. För att
jämväl bereda kommunerna möjlighet att redan innan taxeringen i kom-
munen slutförts i förskott uppbära en del av den skatt, som skulle
påföras under beskattningsåret, tillkom lagen om temporär för-
skottsuppbörd av kommunalskatt den 22 december 1943. Denna sist-
nämnda lag skulle gälla beträffande de skatter, som skulle uppbäras
för åren 1943-1947. Medan lagen den 6 augusti självfallet kom att
gälla även för landskapet Åland, var detta icke fallet med lagen den
22 december 1943. Kommunalbeskattningen, som utgör en integrerande
del av kommunallagarna, underliggier nämligen Landstingets lagstift-
ningsbefogenhet, och någon landskapslag i ämnet har icke tillkommit.
I riket har förenämnda två lagar upphävts genom lagen den 4 oktober
1946 om förskottsuppbörd, som såsom obligatorisk föreskriver uppbörd

i förskott vid skattekällan av inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunalskatt och folkpensionspremie. Då lagstiftning beträffande kommunalbeskattningen, såsom ovan nämnts, underliggjer Landstingets behörighet, har i lagen intagits ett stadgande om, att föreskrifterna om förskott av kommunalskatt icke gälla landskapet Åland. Då landskapets nämnden anser, att förenämnda lag erbjuder de åländska kommunerna och skattebetalarna många uppenbara fördelar, har landskapets nämnden ansett nödigt förelägga Landstinget förslag om, att lagen jämväl ska gälla i landskapet vid uppbörden av kommunalskatt och den i samband därmed skeende uppbörden av folkpensionspremier. För klarläggande i saken i hela dess vidd tager sig landskapets nämnden friheten citera hela motiveringen till Regeringens proposition till Riksdagen i ämnet:

"Då lagen den 6 augusti 1943 om förskottsuppbörd av inkomst- och förmögenhetsskatt stiftades, ansågs det under dåvarande undantagsförhållanden nödvändigt att inskränka förskottsuppbörden av skatt vid inkomstkällan till inkomst- och förmögenhetsskatten, ehuru man ansåg det i princip riktigt, att förskottsuppbörden hade utsträckts att gälla även kommunalskatt och folkpensionspremie. För att det likväl skulle bli möjligt att uppbära även kommunalskatten åtnä

tone något tidigare, berättigades kommunerna genom lagen den 22 december 1943 om temporär förskottsuppbörd av kommunalskatt att under beskattningsåret, redan innan taxeringen i kommunen slutförts, uppbära en del av den skatt, som skulle påföras, i förskott. Lagen är avsedd att gälla endast temporärt, d.v.s. i fråga om den skatt, som uppbäres för åren 1943-1947, enär det ansågs, att man, då förhållandena stadgat sig och sedan erfarenhet beträffande förskottsuppbörden vunnits vid statens skatteuppbörd, före utgången av nämnda tid kunde utsträcka den egentliga förskottsuppbörden av skatt vid inkomstkällan jämväl till kommunalskatten.

Ehuru förskottsuppbörd av inkomst- och förmögenhetsskatt tillämpats endast en kort tid, äro erfarenheterna därav så positiva, att man i stöd av dem ansett det möjligt att skrida till åtgärder för genomförande av förskottsuppbördssystemet även vid uppbörd av kommunalskatt. Härvid har det gällt att pröva, huruvida förskottsuppbörden av kommunalskatt borde utsträckas att omfatta all inkomst eller om den borde begränsas till personliga inkomster, och inkomsten av fastighet, näring, rörelse och yrke lämnas utanför. Då det emellertid bör anses rättvist, att alla skattebetalare även med avseende å tiden för skatteuppbörden försättas i samma ställning och för

för att de fördelar uppbörden av skatt vid källan medför, i största möjliga utsträckning måtte uppnås, är det nödvändigt, att förskotts-
uppbörden av kommunalskatt utsträcker till inkomster av alla slag.

Vid planläggning av lagstiftning angående förskottsuppbörd av skatt har även uppstått frågan om uppbörd av folkpensionspremien i samband därmed. Även om de skäl, som påkalla förskottsuppbörd av skatt, icke kräva förskotts-uppbörd av folkpensionspremie i samband med uppbörden av skatt, enär uppbörden av premierna redan nu verkställes vid inkomstkällan, medför likväl uppbörden av dem i samband med förskottsuppbörden av skatt vissa praktiska fördelar såväl för lönebetalarna som för löntagarna. Fördenskull har man även vid utarbetandet av förskottsuppbördssystemet ställt sig på den ståndpunkten, att även dessa premier borde uppbäras på samma gång, dock endast till den del försäkringstagaren själv erlägger premien. Däremot har det icke varit möjligt att med gällande system i lagen om folkpensionering i den föreslagna förskottsuppbörden inrymma även uppbörden av den del av premien arbetsgivaren betalar för arbetstagaren. Då folkpensionslagstiftningen i en nära framtid kommer att revideras, torde uppbörden av arbetsgivarens andel i försäkringspremien, som tillsvidare bibehålles oförändrad, lämpligen kunna i samband

band därmed omorganiseras.

Gällande lag om förskottsuppbörd avser endast inkomst- och förmögenhetsskatt. Under krigsåren ha emellertid även extra skatter erlagts till staten, och dessa ha icke kunnat indrivas i samband med förskottsuppbörden, varför dessa skatter ha uppburits särskilt för sig först långt efter det att den till grund för debiteringen liggende inkomsten förvärvats. Detta har haft till följd att syftemålet med förskottsuppbörden även i fråga om statsskatterna endast delvis uppnåtts. Fördenskull har det befunnits lämpligt att, med tanke på eventuella framtida extra skatter, i samband med revisionen av lagen om förskottsuppbörd i lagen intaga ett stadgande, som möjliggör förskottsuppbörd även av dylika extra skatter i samband med den övriga förskottsuppbörden.

Förslaget till lag om förskottsuppbörd bygger i huvudsak på gällande lag om förskottsuppbörd av inkomst- och förmögenhetsskatt. Liksom i sagda lag föreslås även nu förskottsuppbörd i form av innehållande vid inkomstkällan i de fall, där detta är möjligt. Detta skulle gälla löneinkomster av alla slag samt ränte- och dividendinkomster. Däremot skulle förskott uppbäras med debetsedel i fråga om inkomst av fastighet, näring, rörelse och yrke samt andra in-

komster, av vilka innehållande av förskott icke kan ske, liksom också i fråga om förmögenhet.

Då fråga är om uppbörd av å ena sidan staten och å andra sidan kommunerna och folkpensionsanstalten tillkommande förskott, är det tänkbart, att uppbörden skulle verkställas i skilda belopp till staten, kommun och folkpensionsanstalten. Detta förfarande föreslås även i fråga om de förskott, vilka komma att uppbäras med debetsedel. Sålunda skulle staten tillkommande förskott på åtgärd av statens myndigheter uppbäras särskilt för sig, varemot kommun och folkpensionsanstalten tillkommande förskott, enär det ankommer på kommunerna att ombesörja uppbörden av folkpensionspremierna, skulle uppbäras tillsammans på åtgärd av de kommunala myndigheterna med samma debetsedel. Detta är även nödvändigt redan därför, att skattskyldiga kan komma att erlägga kommunalskatt för fastighet samt för inkomst av näring, rörelse eller yrke i flere kommuner eller åtminstone ofatta i annan kommun än den, där hans inkomst- och förmögenhetsskatt fastställles. Däremot bleve uppbörd i form av innehållande särskilt till staten och särskilt till kommun och folkpensionsanstalten så invecklad, att det icke kan anses ändamålsenligt att införa ett sådant förfarande. Förslaget intager även den ståndpunkten,

att innehållande från lön, ränta och dividend som avkortning på såväl statsskatter som kommunalskatt och folkpensionspremie borde ske genom innehållande av ett enda belopp. På detta sätt bleve verkställandet av innehållandet enklast möjligt och komme icke att åsamka vederbörande mera arbete än innehållandet av det förskott på inkomst- och förmögenhetsskatt, som nu verkställles.

Förfarandet vid innehållandet av förskott har, såsom redan nämnts, i lagförslaget bibehållits sådant det är i gällande lag om förskottsuppbörd, enär såväl de skattskyldiga som de, vilka verkställa innehållande, äro vana därvid och erfarenheterna av detta förfarande hava varit positiva. Fördenskull har i huvudsak endast sådana ändringar i förfarandet föreslagits, som påkallas av att förskottsuppbörden numera kommer att omfatta även kommunalskatt och folkpensionspremie.

Innehållande från lön komme liksom nu att verkställas antingen i stöd av tabeller eller till ett visst procentbelopp. Vid uppgörandet av tabeller vore för kommunalskattens vidkommande skattörets storlek i olika kommuner bestämmande. På statsrådet ankommer att årligen för påföljande år bestämma, enligt vilket skattöresbelopp förskott borde innehållas för varje kommun. Detta skulle ske så-

lunda, att statsrådet skulle gruppera kommunerna enligt skattörets sannolika storlek. Av praktiska skäl vore det likväl icke önskligt, att antalet grupper vore alltför stort, åtminstone icke under de första åren av lagens giltighet. Sålunda vore det kanhända tillräckligt, att kommunerna tills vidare grupperades enligt skattörets storlek i tre klasser, beroende på om det sannolika skattöret i kommunen ligger nära exempelvis 5, 7 eller 9 mark. Efter det att grupperingen verkstälts ankomme det på finansministeriet, att med beaktande även av det belopp, som följande år skall innehållas till staten, fastställa de innehållningstabeller, enligt vilka innehållandet borde verkställas från de skattskyldigas lön i olika kommuner.

För de fall, då innehållande från lön icke verkställas enligt tabeller, stadgar gällande lag, att innehållningsbeloppet utgör ti eller femton procent, beroende på arten och storleken av den lön, som erlägges. Då beloppet av de skatter, som erläggas till staten åtminstone tills vidare kan variera under olika år beroende på storleken av den inkomst- och förmögenhetsskatt, som varje år uppbäres, samt på eventuella extra skatter, och då ifrågavarande innehållande borde rätta sig efter den faktiska skattetungan, före-

slås, att fastställandet av nämnda procentbelopp uppdroges åt statsrådet och att i lagen endast intoges ett stadgande om innehållningsbeloppets maximum. Vid fastställandet av procentbeloppet borde såväl storleken av den till staten utgående skatten som skattörets medelstorlek i hela landet beaktas. Statsrådet skulle även äga rätt att fastställa sagda procentbelopp i förhållande till betalningsgrunderna för lönen samt storleken av det belopp, som utbetalas. Sålunda bleve det möjligt att liksom nu verkställa större löneinnehållande från tantiem och andra sådana löneförmåner, som utbetalas i samband med övrig avlöning.

Innehållande från räntor och dividend föreslås verkställt i samma utsträckning som för närvarande. Ehuru, liksom i gällande lag om förskottsuppbörd, i lagförslaget intagits jämväl stadganden om verkställande av innehållande från ränta på i banker och andra penninganstalter deponerade medel och på obligationer, falla dock de räntor utom innehållandet, som genom lagen den 6 augusti 1943 om skattelättaader, vilka skola beviljas ägare av vissa depositioner och obligationer, helt eller delvis befriats från skatt.

Av samma orsak som det icke ansetts ändamålsenligt att i lagen intaga innehållningsprocentbelopp för innehållande från sådan lön,

vid vars innehållande tabell icke komme till användning, har i förslaget åt statsrådet överlämnats att fastställa, huru stor del av ränta och dividend, som borde innehållas i förskott på skatter och försäkringspremie. Sålunda har i förslaget intagits endast maximal beloppen för innehållande från ränta och dividend.

Såsom redan tidigare nämnts, skulle förskott, som uppbäres med debetsedel, indrivas särskilt till staten å ena sidan och till kommunen och folkpensionsanstalten å andra sidan. Staten tillkommande förskott skulle i regel, i överensstämmelse med vad i gällande lag om förskottsuppbörd stadgas, motsvara den inkomst- och förmögenhets skatt den skattskyldige enligt gällande skattefot borde erlägga för den vid senaste inkomst- och förmögenhetsbeskattning fastställda inkomsten och förmögenheten. I förskott på kommunalskatten åter borde den skattskyldiga erlägga ett belopp, som motsvarar honom vid senaste taxering i kommunen påfordrad kommunalskatt för fastighet, näring, rörelse eller yrke. Dessutom borde skattskyldig i den kommun, där han på grund av boningsorten är skattepliktig, i förskott på folkpensionspremien för i samma kommun skatt underkastade inkomster av nämnda slag erlägga ett försäkringspremien motsvarande belopp, där det icke skulle kunna anses, att försäkringspremie

bleve erlagd genom innehållande av förskott. Finansministeriet skulle äga befogenhet att på anhållan av kommun, då särskilda skäl därtill föreläge, berättiga denna att fastställa storleken av förskottet även på annan grund än i enlighet med den kommunalskatt, som senast debiterats i kommunen. Sådant synnerligt skäl föreläge exempelvis, då storleken av skattöret i kommun väsentligen förändrats eller då område av kommun överförts till annan kommun, där skattörets storlek är en annan än i den kommun, från vilken området överförts.

Konjunkturväxlingar och fluktuationer i penningens värde eller andra dylika omständigheter kunde ha till följd, att fastställandet av förskottet i stöd av senast verkställda beskattning eller taxering ledde till ett otillfredsställande resultat. På grund härav har i förslaget intagits ett stadgande om att finansministeriet har rätt besluta att, där av ovannämnda skäl de skattbara inkomsterna av fastighet, näring, rörelse eller yrke eller förmögenhetsvärdena i allmänhet stigit över eller sjunkit under vad de varit vid senaste verkställda beskattning eller taxering, den inkomst eller det förmögenhetsvärde, som lägges till grund för förskottet, skall höjas eller sänkas med ett visst belopp. Dylika bestämmelser skulle kunna utfärdas för hela riket eller för vissa delar av detsamma beroende

på om de förhållanden, på grund av vilka utfärdandet av särskilda bestämmelser anses nödigt, äro rådande i hela landet eller endast i någon del därav.

Den skattskyldige skulle ha rätt att erhålla rättelse såväl av det förskott, som skall betalas till staten, som av det, vilket erlägges till kommun, därest han företer utredning över att hans inkomster eller hans förmögenhet under skatteåret sannolikt komma att vara mindre än de varit enligt senast verkställda beskattning eller taxering. En dylik rättelse kunde självfallet i avseende å förskottet på kommunalskatt företagas blott där det är antagligt, att ej heller den skatt, som skall fastställas med avseende å rörelsens art eller omfattning, skulle uppgå till det fastställda förskottsbeloppet.

Med förskottsdebetsedel påfört förskott skulle uppbäras i fyra rater kvartalsvis. Då det likväl icke kan anses ändamålsenligt att uppbära små förskott i så många rater, föreslås, att förskott, vars belopp utgör högst tusen mark, uppbäres i två rater. Finansministeriet skulle även äga rätt att på anhållan av kommun bestämma, att förskott, som skall erläggas till kommun, kan uppbäras endera i tre eller två rater.

I lagförslaget föreslås, att med debetsedel påfört förskott i överensstämmelse med vad som stadgas i gällande lag om förskotts-
uppbörd, avdrages från den skatt, på vilken det utgör förskott, oberoende av om förskottet erlagts eller ej. För undvikande av oreda vid redovisningen av skatten är det nämligen ändamålsenligare, att i de fall, där förskottet vid uppbörd blivit obetalat, dess tvångsindrivande verkställes skilt från den egentliga skatteuppbörden.

Då förskott, som erlägges med förskottsdebetsedlar, skulle uppbäras särskilt för staten samt särskilt för kommun och folkpensionsanstalten, skulle de med debetsedlar uppburna beloppen omedelbart komma endera staten eller kommun till godo, men skulle en del av det förskott, som erlagts åt kommun, anses som betalning av folkpensionspremien.

Då innehållandet av förskott enligt förslaget komme att verkställas på samma sätt som nu, tillfalla de influtna medlen omedelbart staten. Till följd härav och då innehållandet komme att verkställas i en rat, kan på detta stadium icke fastställas, huru stor del av de till staten influtna medlen borde anses som förskott på kommunalskatten och folkpensionspremien. Då de till staten influtna medlen skulle förbliva hos statsverket till dess slutlig redovis-

ning av dem kunde verkställas, föreslås, att vederbörande länsstyrelse varje skatteår till kommun erlade ett belopp, vilket motsvarade åttio procent av det belopp, som enligt den slutliga redovisningen över innehållande av förskott föregående år erlagts till kommunen. Detta belopp skulle betalas åt kommun kvartalsvis i fyra särskilda rater. Då en väsentlig ändring av den kommunala indelningen företagits eller särskilda skäl annars fordrade det, skulle finansministeriet likväl ha rätt att bestämma om betalning enligt andra grunder av den kommun tillkommande del, som skall erläggas på förhand. Ett dylikt skäl, vilket nödvändiggjorde ett avsteg från den regelrätta betalningsgrunden, vore en allmän betydlig stegring eller minskning av de innehållande underkastade inkomsterna i förhållande till deras belopp under det år, för vilket den föregående slutliga redovisningen uppgjorts.

Storleken av det belopp, som under övergångsåret 1947 på förhand skall erläggas till kommunerna, kan icke fastställas på grund av redovisningar för tidigare förskottsinnehållanden. Till följd härav bör särskilda stadganden utfärdas om fastställandet av denna förhandsbetalning under sagda år. Ändamålsenligast vore, att som grundval för detta fastställande använda det skattebelopp, som vid år

1946 verkställd taxering i envar kommun influtit av inkomster, taxerade på grund av boningsorten. Med beaktande av att de skatt underkastade inkomsterna antagligen betydligt stiga från år 1945 till år 1947, borde sagda skattebelopp vid förhandsbetalningen likväl höjas. Enligt förslaget tillkomme det finansministeriet att på dessa grunder fastställa storleken av förhandsbetalningen.

Jämlikt gällande lag om förskottsuppbörd ankomma de åligganden, som föranledas av sagda lags tillämpning, huvudsakligen på ordförandena för inkomst- och förmögenhetsskattenämnderna. Av dessa åligganden må nämnas utgivning av skatteböcker, fastställande av den innehållningstabell, som skall användas i varje enskilt fall, befriande från innehållande, förstahandsövervakning av innehållande från lön samt fastställande av det förskott, som med förskottsdebetsedel skall uppbäras åt staten. Då dessa uppgifter varken kunna överföras på någon annan statlig eller på någon kommunal myndighet, föreslås, att de fortfarande skulle ombesörjas av ordförande för inkomst- och förmögenhetsskattenämnd. Däremot föreslås, att fastställandet och uppbörden av det förskott, som med förskottsdebetsedel skall uppbäras åt kommun, ombesörjes av de kommunala myndigheterna själva. Närmast synes fastställandet av detta förskott läm-

223

pa sig för ordföranden i taxeringsnämnd, men i händelse man i någon kommun ansåge det lämpligare att låta någon annan kommunal myndighet, t.ex. ordföranden för kommunalnämnden, sköta detta åliggande, har i lagen beretts möjlighet härtill.

Liksom förut skulle skatteböckerna och innehållningsbevisen fogas till den skattedeklaration, som avges för fastställande av inkomst- och förmögenhetsskatt. Ordföranden för skattenämnd skulle, då skattedeklarationerna inlämnats, uppgöra en längd, av vilken skulle framgå de förskott, som av envar skattskyldig innehållits, samt huru stor del av dem, som skulle användas för avkortning av inkomst- och förmögenhetsskatt och en huru stor del för avkortning av kommunalskatt och folkpensionspremie. Denna fördelning skulle ske i stöd av tabeller, uppgjorda på föranstaltan av finansministeriet, och av vilka framginge beloppen av de förskott som tillkomma å ena sidan staten och å andra sidan kommunen och folkpensionsanstalten gemensamt. Av det åt kommun och folkpensionsanstalten gemensamt innehållna eller uppburna förskottet skulle på föranstaltan av kommunen åt folkpensionsanstalten erläggas ett belopp motsvarande försäkringspremien, medan återstoden av förskottet skulle utgöra avkortning av kommunalskatten.

Då lagstiftningen rörande kommunalbeskattning i enlighet med gäl-

227

lande stadganden om självstyrelse för landskapet Åland tillkommer landskapet, kunna stadgandena angående förskott av kommunalskatt icke utsträckas att gälla sagda landskap. Till följd härav föreslås, att finansministeriet skulle äga rätt att utfärda bestämmelser som föranledas härav. Å andra sidan har för den händelse, att i landskapslagstiftningen för Åland sådana ändringar företoges, att denna lag även till denna del kunde träda i kraft därstädes, föreslagits, att i anledning härav nödiga stadganden kunde utfärdas genom förordning."

Såsom av ovanstående synes äro fördelarna av att lagen om förskottsuppbörd skall beträffande kommunalbeskattningen gälla även på Åland uppenbara. Sålunda kommer möjligheten för det stora flertalet skattesolkare att elimineras genom att skatten uttages vid själva skattekällan. En fördel är också, att uppbörden av skatt från lön, pension och livränta skall ske genom åtgärd av statens skattemyndigheter, samt att kommunerna redan under skatteåret komma att erhålla i förskott av staten ett belopp, som motsvarade nittio procent - icke åttio procent, såsom i Regeringens proposition föreslås - av det belopp, som enligt den slutliga redovisningen över innehållandet av förskott föregående år erlagts till kommunen. Genom detta förskott

samt kommunernas egen förskottsuppbörd genom debetsedlar av vissa skattskyldiga komme kommunerna att redan under skatteåret erhålla likvida medel för sina utgifter utan att behöva invänta den först påföljande år skeende skatteuppbörden. För skattebetalarna slutligen utgör förkottsuppbörden en avgjord vinning. Därom vittna erfarenheter. na från den tid förskottsuppbörd av inkomst- och förmögenhetsskatt skett.

Hänvisande till förestående, samt då landskapsnämnden anser, att landskapet i utvecklingshänseende skulle bli efter det övriga riket, om ej lagen om förskottsuppbörd antoges att gälla även i landskapet, får landskapsnämnden härmed vördsammast förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående antagande av lagen om förskottsuppbörd, given den 4 oktober 1946, till de delar lagen berör kommunalskatt och folkpensionspremie.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att såsom landskapslag gälla jämväl i landskapet Åland rikets

L a g

om förskottsuppbörd, given den 4 oktober 1946, till de delar lagen berör kommunalskatt och folkpensionspremie, samt de stadganden och

föreskrifter, vilka med stöd av sagda lag utfärdas i riket.

Mariehamn den 31 oktober 1946.

På landskapsnämndens vägnar:

Viktor Sandberg

St. J. J. J.

L a g

om förskottsuppbörd.

Given i Helsingfors den 4 oktober 1946.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden.

1 §.

I enlighet med vad i denna lag stadgas, innehålles eller erlägges förskott på inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunalskatt samt folkpensionspremie för sådan lön, pension, livränta, ränta, dividend samt inkomst av fastighet, näring, rörelse och yrke, så ock för annan inkomst och förmögenhet, för vilken sagda skatter eller försäkringspremie enligt lag böra erläggas. Likväl bör innehållande verkställas

endast från sådana inkomster, för vilka skatt bör erläggas enligt lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt.

Vad i 1 mom. stadgas angående uppbörd av folkpensionspremie, gäller endast den del av försäkringspremien den försäkrade själv äger lägga. Om uppbörd av den del av försäkringspremien, som arbetsgivare äger erlagga, gäller, vad därom är särskilt stadgat.

Genom förordning kan bestämmas, att vad i denna lag är stadgat inkomst- och förmögenhetsskatt, skall äga motsvarande tillämpning även på vad i övrigt fastställles att utgå till staten på grund av inkomst eller förmögenhet.

2 §.

Vad enligt denna lag innehållits eller påförts, räknas vederbörligt till godo såsom avkortning på inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunalskatt samt folkpensionspremie för det år, för vilket förskottet innehållits eller påförts.

2 kap.

Innehållande av förskott på lön, pension och livränta.

3 §.

Staten, kommun, församling och annat offentligt samfund samt enskild arbetsgivare äro skyldiga att innehålla en del av den åt lön-

tagare i penningar utfallande lönen såsom förskott på i 1 § avsedda skatter och försäkringspremie, i enlighet med vad därom nedan stadgas.

4 §.

Med lön avses i denna lag varje slag av lön, arvode, tantiem samt annan förmån eller ersättning, som erlägges för tjänst eller befattning, så ock för arbete, uppdrag eller tjänst, som löntagare mot ersättning förbundit sig att utföra för arbets- eller uppdragsgivares räkning och varvid löntagaren icke bör anses vara självständig utövare av näring, rörelse eller yrke. Till lönen hänföres även bostad, kost och andra naturaförmåner.

Vid beräkandet av lönens storlek värderas därtill hörande naturaförmåner i enlighet med vad därom särskilt bestämmes.

Har till lönen anslutits ersättning för häst eller motorfordon eller annat arbetsredskap, som anlitats av löntagare vid arbetet, skall vid beräkande av lönens storlek iakttagas av finansministeriet fastställda grunder.

Finansministeriet äger rätt att bestämma, huruvida och till vilken del gottgörelse för representations- och resekostnader eller annan dylik gottgörelse, som erlägges i stöd av i 1 mom. avsett arbetsförhållande, skall anses som sådan lön, från vilken innehållande

enligt denna lag skall verkställas.

5 §.

Främmande makts i Finland varande legation eller konsulat, vars chef är utsänd konsul, eller med dem jämförbar utländsk representation är icke skyldig att verkställa i 3 § avsett innehållande.

6 §.

Arbetsgivare bör verkställa i 3 § avsett innehållande i samband med varje utbetalning av lön eller, då lönen gottskrives vederbörande, vid dess antecknande på konto.

Vad i 1 mom. är stadgat, äger motsvarande tillämpning med avseende å lön, som erlägges i förskott.

Utan hinder av vad ovan i denna paragraf är stadgat, kan finansministeriet, då löneutbetalning sker oftare än en gång i månaden, berättiga den, som utbetalar lönen, att verkställa innehållande från lön med längre mellantid, dock minst en gång i månaden.

7 §.

Från lön, som löntagare lyfter hos en och samma arbetsgivare huvudsakligen med regelbundna mellantider, skall verkställas löneinnehållande i enlighet med de tabeller, som nämnas i 11 §.

Från lön, som icke huvudsakligen utbetalas med regelbundna mel-

lantider eller som erlägges för bisyssla eller tillfälligt arbete eller uppdrag, innehålles av statsrådet fastställd del, likväl högst femtio procent. Den del, som skall innehållas, kan fastställas olika beroende av lönegrunderna och lönens storlek. Innehållande må likväl icke verkställas, där det belopp, som skall innehållas, understiger femtio mark.

Vid innehållande, som bör verkställas enligt 1 och 2 mom., utelämnas från det belopp, som skall innehållas, del, som överskjuter fulla mark.

Skattenämndens ordförande kan på löntagarens anhållan bestämma, att innehållande icke skall verkställas från lön, därest det är uppenbart, att löntagarens inkomst under skatteåret icke stiger till belopp, för vilket han borde erlägga skatt åt kommun eller staten.

Uppkommer oklarhet därom, huruvida innehållande bör verkställas enligt 1 eller 2 mom., avgöres ärendet i samverkan med vederbörande kommunala myndighet av ordföranden för skattenämnden i det skatedistrikt, där innehållandet bör verkställas.

8 §.

Där löntagare i god tid före lönebetalningstillfället meddelar sig önska, att från hans lön innehålles större belopp än i 7 § stad-

gas, skall innehållandet verkställas i enlighet med löntagarens hållan.

9 §.

Utbetalas eller gottskrives lön, från vilken innehållande bör äga rum enligt 7 § 1 mom., med längre mellantider än en månad, innehålles därvid från lönen så mycket, som från densamma, beräknad proportionellt per månad, borde innehållas för de månader, för vilka lönen utbetalas eller gottskrives.

Finansministeriet kan utfärda närmare bestämmelser om, huru innehållande skall verkställas från sådan lön, som endast delvis betalas med jämna mellantider, så ock från lön, som erlägges för säsongarbete, samt från semesterersättning.

10 §.

På grundvalen av förslag, som framställts av kommunens fullmäktige, äger statsrådet årligen för följande år fastställa, enligt vilken uttaxering per skattöre förskott av kommunalskatt i envar kommun skall innehållas.

11 §.

Finansministeriet fastställer för innehållande från lön i enlighet med 7 § 1 mom. erforderliga tabeller.

Ovan i 1 mom. avsedda tabeller böra uppgöras sålunda, att de belopp, som skola innehållas från lönebelopp, vilka utbetalas för olika tidsperioder, såvitt möjligt motsvara det sammanlagda beloppet av för löntagarens hela lön under skatteåret utgående inkomst- och förmögenhetsskatt, i enlighet med 10 § beräknad kommunalskatt samt den folkpensionspremie, som den försäkrade själv äger erlägga.

12 §.

Ordföranden för skattenämnden skall tillställa de skattskyldiga, beträffande vilka innehållande från lön kan komma i fråga, för varje skatteår en skattebok, vars form och andra därmed sammanhängande omständigheter fastställas av finansministeriet. Skattskyldig, vilken icke tillställts skattebok, är skyldig att själv anskaffa sådan.

Ät löntagare, som ej kan förete sin skattebok, skall över löneinnehållandet givas innehållningsbevis enligt fastställt formulär.

13 §.

Skattebok gives åt löntagare av ordföranden för skattenämnden i det skattedistrikt, där löntagaren skall påföras inkomst- och förmögenhetsskatt. På ansökan kan skattebok även givas av ordföranden för annan skattenämnd.

Vid utgivandet av skatteboken äger ordföranden för skattnämnden därjämte bestämma, enligt vilken tabell innehållande från i 7 § 1 mom. åsyftad skattskyldigs lön skall verkställas.

14 §.

Innehållande från lön äger rum sålunda, att arbetsgivaren senast vid lönebetalningstillfället i löntagarens skattebok eller å innehållningsbevis anbringar av honom anskaffade skattemärken till det belopp, som motsvarar det innehållna beloppet, och bära dessa skattemärken makuleras och förses med anteckning om dagen, då innehållandet skett.

Vad i 1 mom. är stadgat angående användning av skattemärken, må likväl icke tillämpas, då arbetsgivare är staten eller dess inrättning. Kommun, sammanslutning av kommuner och församling äro berättigade att verkställa innehållande utan användande av skattemärken.

Utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat, kan skattnämnden på arbetsgivarens beskattningssort, i enlighet med vad därom särskilt bestämmes, bevilja annan än i 2 mom. nämnd arbetsgivare rätt att verkställa löneinnehållande utan användande av skattemärken.

Arbetsgivare, som enligt 2 eller 3 mom. icke använder skattemärken vid löneinnehållande, är skyldig att i löntagarens skattebok

eller å innehållningsbevis göra sådana anteckningar, om vilka särskilt bestämmes.

15 §.

Arbetsgivare, som enligt 14 § 2 eller 3 mom. icke använder skattemärken vid löneinnehållande, skall, i enlighet med vad därom särskilt bestämmes, inbetala de belopp han från lönen innehållit på statens postgirokonto.

16 §.

Över de innehållna beloppen äger arbetsgivare, som enligt 14 § 3 mom. icke använder skattemärken vid löneinnehållande, tillställa skattnämnden i det skattedistrikt, där han är skattskyldig, redovisning, i enlighet med vad därom särskilt bestämmes.

17 §.

Då innehållande från lön delvis ej eller alls icke blivit verkställt, skall arbetsgivare, sedan han märkt felet eller vederbörande myndighet anmärkt därom, genast i den skattskyldiges skattebok eller å innehållningsbevis, som skall tillställas denne, anbringa det felande beloppet i skattemärken eller, där arbetsgivaren är berättigad att verkställa innehållandet utan användning av skattemärken, inbetala det felande beloppet på statens postgirokon-

to.

Arbetsgivare äger rätt att i de i 1 mom. avsedda fallen innehålla det felande beloppet vid en senare lönebetalning eller, där det vederbörande person icke mera är anställd hos honom, låta utskicka detsamma utan dom eller utslag.

Vid verkställandet av den ovan i 2 mom. åsyftade utmätningen skall i tillämpliga delar iakttagas, vad om utmätning av utskyldigheter och avgifter utan dom eller utslag är stadgat.

18 §.

Arbetsgivare äger på uppmaning av ordförande i skatte- eller taxeringsnämnd, skatteinspektör eller annan tjänsteman vid finansministeriet eller av stats- eller kommunalmyndighet, åt vilken uppdragits att övervaka verkställigheten av löneinnehållandet, för granskning förete sina böcker, originala lönelistor, -kartotek och -avtal, kvittenser samt övriga handlingar, som belysa löneinnehållandet, så ock löntagarnas till honom inlämnade skatteböcker, samt lämna jämväl övriga uppgifter, vilka kunna tjäna till ledning vid skattens fastställande. Handlingarna skola såvitt möjligt granskas i arbetsgivarens affärslokal. Löntagare är även skyldig att på anfordran till granskning förete sin skattebok samt sina löne

innehållningsbevis.

19 §.

Arbetsgivare, som enligt denna lag är skyldig att verkställa löneinnehållande, är gentemot staten ansvarig för de medel, vilka han eller i hans tjänst stående personer från löner innehållit eller varit skyldiga att innehålla. Vad angående utsökning av skatter och skattetrygg, som bör erläggas på grund av försummad skattebetalning, är stadgat, skall tillämpas på sådana medel på enahanda sätt som i fråga om arbetsgivarens egna skatter.

Vad angående förmånsrätt för lönefordran, som uppkommit av arbetares arbetsförhållande, är stadgat, skall på motsvarande sätt iakttagas med avseende å det innehållningsbelopp, som avses i 1 mom.

20 §.

Har löntagare fått vidkännas sådana utgifter eller kunna honom beviljas sådana avdrag, vilka han enligt stadgandena om inkomst- och förmögenhetsskatt eller kommunalskatt är berättigad att avdraga från sin beskattningsbara inkomst, men vilka icke beaktats vid uppgörandet av de i 11 § 2 mom. nämnda tabellerna, kan ordföranden i skattenämnd efter att hava hört vederbörande kommunala myndighet på anhållan av löntagaren bestämma, att löneinnehållande enligt 7 § 1 mom. skall

210
verkställas till lägre belopp än det föreskrivna.

Den omständigheten, att löneinnehållande beträffande skattskyl-
dig enligt 1 mom. verkstälts till lägre belopp, binder icke skatt-
nämnden vid verkställande av beskattningen.

21 §.

Vad ovan i detta kapitel är stadgat angående lön, skall äga mot-
svarande tillämpning med avseende å pension och livränta.

Finansministeriet kan utfärda särskilda bestämmelser angående
de grunder, enligt vilka innehållande skall verkställas från de
pensioner staten utbetalar.

3 kap.

Innehållande av förskott på ränta och dividend.

22 §.

Bank eller annan penninganstalt skall såsom förskott på i 1 §
avsedda skatter och försäkringspremie innehålla av statsrådet fast-
ställd del av de räntor densamma erlägger för medel på check- och
därmed jämförliga konto, likväl högst trettio procent.

Vad i 1 mom. är stadgat, äger motsvarande tillämpning även med
avseende å annan inrättning, som erlägger ränta på där deponerade
medel.

241
Ovan i 1 och 2 mom. avsett innehållande må likväl ej verkstäl-
las, om det belopp, som skall innehållas, för sex månader skulle
understiga femtio mark.

23 §.

Var, som tagit obligationslån, för vilket ränta erlägges i Fin-
land, skall såsom förskott på i 1 § avsedda skatter och försäkrings-
premie från den ränta, som skall erläggas åt obligationsinnehava-
re, innehålla en av statsrådet fastställd del, likväl högst femtio
procent.

24 §.

Gäldenär skall vid betalning eller gottskrivning av ränta för
annan gäld än i 23 eller 25 § avsedd såsom förskott på i 1 § avsed-
da skatter och försäkringspremie innehålla en av statsrådet fast-
ställd del, likväl högst fyrtio procent. Innehållande må likväl
icke verkställas, om det belopp, som skall innehållas, för sex
månader skulle understiga etthundra mark.

Vad i 1 mom. är stadgat, gäller icke den ränta, som för konto-
fordran skall erläggas åt sådan bokföringspliktig borgenär, vilken
tillhör tredje eller fjärde gruppen av de i 2 § bokföringslagen av
den 6 augusti 1945 avsedda bokföringspliktiga.

25 §.

Aktiebolag skall från dividend, som utfaller åt aktionärerna, såsom förskott på dividendtagarens i 1 § avsedda skatter och försäkringspremie innehålla en av statsrådet fastställd del, likväl högst femtio procent. Lag samma vare, då aktiebolag betalar eller gottskriver ränta på lån, vilken fastställts att delvis eller helt vara beroende av storleken av bolagets årsvinst eller dividend eller vilken medför delaktighet i bolagets årsvinst.

26 §.

Ovan i 22, 23, 24 och 25 §§ avsett innehållande verkställas icke från ränta eller dividend, som erlägges åt staten eller dess inrättning, kommun, församling, främmande makts härvarande legation eller konsulat, vars chef är utsänd konsul, eller åt med dem jämförlig utländsk representation eller åt person eller sammanslutning, som, förrän i 28 § nämnd redovisning avgivits, företer utredning därom, att han enligt lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt icke är skattskyldig för inkomst av sagda slag.

Innehållande verkställas ej heller från ränta, som erlägges åt bank, andels- eller sparkassa eller annan penninganstalt eller försäkrings- eller pensionsanstalt, ej heller, på av finansministeriet

fastställda villkor, från den dividend, som utbetalas till inhemskt aktiebolag eller andelslag för detsamma tillhöriga aktier.

27 §.

Finansministeriet äger befogenhet förordna, att i 22, 23, 24 eller 25 § avsett innehållande icke bör verkställas från ränta eller dividend, som erlägges åt annan än samfund, anstalt eller person, som i 26 § omförmäles.

28 §.

Vad enligt 22, 23 och 25 §§ innehållits, skall senast inom en månad efter det räntan eller dividenden kunnat av vederbörande lyftas eller gottskrivits honom inbetalas på statens postgirokonto. Tillika skall länsstyrelsen i det län, där den, som innehållit ränta eller dividend, har sin hemort, ingiva sådan redovisning, varom särskilt bestämmes.

29 §.

Angående innehållande, som verkställas enligt 22, 23 och 25 §§, skall åt dividend- eller räntetagaren utfärdas bevis, om vars innehåll särskilt bestämmes.

30 §.

Gäldenär skall erlägga det enligt 24 § av honom innehållna be-

pet på statens postgirokonto samt åt borgenären vid räntebetalnings-
tillfället överlämna däröver erhållet bevis. Då ränta erlägges genom
dess gottskrivning till förmån för borgenären, skall det innehållna
beloppet inom åtta dagar från det anteckning därom ägde rum inbetalas
på statens postgirokonto, och bör därå utfärdat bevis tillställas
borgenären.

31 §.

Vad i 19 § 1 mom. är stadgat, skall äga motsvarande tillämpning
även i fall, som avses i 22, 23, 24 och 25 §§.

4 kap.

Erläggande av förskott för inkomst av fastighet, näring, rörelse
och yrke samt för annan inkomst, från vilken innehållande icke verk-
ställes, så ock för förmögenhet.

32 §.

Skattskyldig, som åtnjuter inkomst av lantbruks- eller annan fas-
tighet, av näring, rörelse eller yrke eller annan sådan beskattnings-
bar inkomst, från vilken innehållande icke verkställes jämlikt 3, 24
23, 24 eller 25 §, eller har beskattningsbar förmögenhet, skall erläg-
ga förskott på i 1 § avsedda skatter och försäkringspremie i enlig-
het med vad i detta kapitel stadgas.

33 §.

Såsom ovan i 32 § avsett förskott skall den skattskyldige till
staten erlägga det belopp, som motsvarar den inkomst- och förmögen-
hetsskatt, vilken han enligt gällande skattefot borde erlägga för den
vid senast förrättade inkomst- och förmögenhetsbeskattning fastställ-
da beskattningsbara inkomsten och förmögenheten.

Har i 1 mom. avsedd skattskyldigs beskattningsbara inkomst till
mer än tio procent bestått av sådan inkomst, från vilken innehåll-
ande bör verkställas, skall från det förskott, som fastställts en-
ligt sagda moment, avdragas ett belopp, vilket kan beräknas bliva
erlagt genom innehållande av förskott enligt denna lag.

Har den skattskyldige vid den senast förrättade inkomst- och för-
mögenhetsbeskattningen påförts skatt även för sådan inkomst, som ej
kan anses återkomma under skatteåret, må sagda inkomst icke beaktas
vid bestämmandet av förskottets storlek.

34 §.

Såsom ovan i 32 § avsett förskott på kommunalskatt skall den
skattskyldige till kommunen erlägga ett belopp, som motsvarar den
kommunalskatt, vilken vid den senast i denna kommun verkställda ta-
xeringen påförts honom för inkomst av fastighet, näring, rörelse el-

ler yrke.

Förutom ovan i 1 mom. avsett förskott skall den skattskyldige i den kommun, där han på grund av sin hemort är skattskyldig, för i sagda kommun skatt underkastade, i 1 mom. nämnda inkomster i förskott på folkpensionspremie erlägga ett belopp, som motsvarar den i lagen om folkpensionering stadgade försäkringspremien, såframt försäkringspremien icke till någon del anses bliva erlagd genom innehållande av förskott.

På anhållan av kommun kan finansministeriet, där särskilda skäl därtill föreligga, berättiga kommunen att verkställa fastställande av förskottets storlek även efter andra grunder än i 1 mom. stadgats.

35 §.

Då det till följd av konjunkturväxlingar eller fluktuationer i penningens värde eller av andra dylika orsaker bör anses, att beskattningsbar inkomst av fastighet, näring, rörelse eller yrke eller förmögenhetsvärden i allmänhet stigit över eller sjunkit under vad de vid senast verkställda beskattning och taxering varit, har finansministeriet rätt att förordna, att inkomst eller förmögenhetsvärde, som nämnes i 33 § 1 mom. samt i 34 § 1 mom. avsedd inkomst, som skola utgöra grund för förskottet, i hela riket eller i vissa delar

därav skola höjas eller nedsättas med ett visst belopp.

36 §.

Har skattskyldig, som har i 32 § avsedd inkomst eller förmögenverkställda inkomst- och förmögenhetsbeskattning eller vid i samma kommun, icke vid senast/verkställd kommunaltaxering påförts skatt för dylik inkomst eller förmögenhet, skall storleken av i nämnda lagrum avsedda förskott fastställas efter prövning.

37 §.

Där skattskyldigs sammanlagda inkomst från jordbruks- eller annan fastighet, näring, rörelse eller yrke under loppet av det senast tilländagångna skatteåret ökat eller minskat med mer än tjugo procent, jämfört med motsvarande inkomst föregående skatteår, skall ordförande för skattenämnd efter prövning höja eller sänka i 33 § nämnd inkomst samt fastställa förskottet på denna höjda eller nedsatta inkomst.

Vad i 1 mom. stadgats, skall på motsvarande sätt tillämpas vid fastställande av i 34 § avsett förskott på kommunalskatt och folkpensionspremie.

38 §.

Understiger totalbeloppet av det i 33 eller 34 § avsedda förskottet sexhundra mark, må motsvarande förskott icke fastställas för

uppbörd. Vid fastställandet av förskottsrater beaktas icke den del, som överskjuter jämna belopp av tio mark.

39 §.

Ovan i 33 § avsett förskott fastställas av ordföranden för inkomst- och förmögenhetsskattenämnd samt det förskott, som skall läggas jämlikt 34 §, av ordföranden för taxeringsnämnd. Ordförandena skola även låta uppgöra nödiga längder samt utskriva förskottsdebetsedlarna.

Angående den tid, inom vars förlopp förskottets fastställande slutföras, bestämmes särskilt.

Har någon icke blivit påförd förskott under den i 2 mom. avsedda tiden, skall ordföranden för vederbörande nämnd ofördröjligen fastställa förskottet samt uppgöra nödiga tilläggs-längder och låta utskriva förskottsdebetsedlar. I detta moment avsedd förskottsuppbörd förrättas i enlighet med vad därom särskilt bestämmes.

40 §.

Bör den skattskyldiges beskattningsbara inkomst eller förmögenhet under skatteåret anses nedgå i den grad, att den inkomst- och förmögenhetsskatt samt kommunalskatt och folkpensionspremie, som på grund av dessa skall fastställas, uppenbarligen komma att vara

mindre än jämlikt 33, 34, 36 eller 37 § fastställda förskott, skall ordföranden för den nämnd, som fastställt förskottet, sedan den skattskyldige däröver företett nödig utredning, ånyo fastställa förskottet samt ombesörja, att den skattskyldige gives ny förskottsdebetsedel i enlighet härmed.

Ovan i 1 mom. avsett förskott fastställas ej ånyo, där dess belopp icke skall nedsättas med minst tio procent och med minst sexhundra mark.

41 §.

Ovan i 32 § avsedda förskott uppbäras i fyra rater kvartalsvis vid tidpunkter, som särskilt fastställas. Förskott, vars belopp är högst ettusen mark, skall uppbäras i två rater.

Dock kan i 34 § avsett förskott utan hinder av vad i 1 mom. stadgats enligt beslut av kommunens fullmäktige uppbäras antingen i tre eller två rater.

42 §.

Med avseende å ovan i 33 § åsyftad förskottsuppbörd skola i tillämpliga delar iakttagas gällande stadganden angående uppbörd av inkomst- och förmögenhetsskatt och med avseende å i 34 § åsyftad förskottsuppbörd gällande stadganden angående uppbörd av kommunalskatt.

43 §.

Har den skattskyldige påförts i 33 § avsett förskott på flera lika orter, skall han erlægga blott det förskott, som fastställts ordföranden för skattenämnden i det skattedistrikt, som han anser ra rätt beskattningsort för inkomst och förmögenhet ifrågavarande år samt tillställa ordföranden i sagda skattenämnd övriga förskott debetsedlar.

44 §.

Var, som uraktlåter, att i rätt tid erlægga i detta kapitel avsett förskott, vare skyldig att på det oguldna beloppet erlægga skatte-tillägg, i enlighet med vad därom är särskilt stadgat.

5 kap.

Användningen av förskottet.

45 §.

Det förskott, som jämlikt denna lag för skatteåret innehållits utav skattskyldig, skall användas för betalning av honom för sagda år påförd inkomst- och förmögenhetsskatt, kommunalskatt, som fastställt för honom i den kommun, där han på grund av sin hemort är skattskyldig, och den folkpensionspremie han själv skall erlægga.

För att vid beskattningen få tillgodoräkna sig i 1 mom. nämnt

förskott som avkortning av påförd skatt och försäkringspremie, skall den skattskyldige till den skattedeklaration, som avgives till inkomst- och förmögenhetsskattenämnden, bifoga sin skattebok samt övriga innehållningsbevis över innehållna belopp.

46 §.

Förskott, som jämlikt 33 § påförts skattskyldig för skatteåret, skall på skattenämndens åtgärd avdragas från den inkomst- och förmögenhetsskatt, som för sagda år påföres honom. Verkställes fastställandet av skatten av annan skattenämnd än den, som påfört förskottet, skall den skattskyldige, för att få förskottet avdraget från sin skatt, till sin skattedeklaration bifoga intyg, utfärdat av den skattenämnd, som fastställt förskottet, över beloppet av honom påfört förskott.

47 §.

Förskott, som för skatteåret påförts skattskyldig enligt 34 §, skall avdragas från den kommunalskatt, som för sagda år fastställs för honom i den kommun, där påförande av förskott verkställts, och från den folkpensionspremie han själv skall erlægga.

48 §.

Sedan skattedeklarationerna anlänt till skattenämnd, skall ordfö-

randen för skattenämnden enligt tabeller, fastställda av finansministeriet, uppgöra en längd, av vilken framgå de förskott, som av envar skattskyldig innehållits, samt vilken del av desamma, som skall användas för avkortning av inkomst- och förmögenhetsskatt och vilken del sammanlagt för avkortning av kommunalskatt och den folkpensionspremi den skattskyldige själv skall erlägga.

I stöd av ovan i 1 mom. nämnda längd skall ordföranden för skattenämnden lämna länsstyrelsen uppgift om det sammanlagda beloppet av innehållanden, som för varje kommuns del verkställts för avkortning kommunalskatt och folkpensionspremie, samt tillställa vederbörande taxeringsnämnd utdrag ur längden.

49 §.

Sedan länsstyrelsen av ordföranden för skattenämnden erhållit i 48 § 2 mom. avsedd uppgift över det belopp, som åt envar kommun skall erläggas av det som innehållits, skall den utbetala den andel, som tillkommer kommunen, efter avdrag av de belopp, som jämlikt 53 § erlagts på förhand.

50 §.

Sedan taxering slutförts i kommun och folkpensionspremierna fastställt, skall ordföranden för taxeringsnämnden av de i enlighet med

i 48 § 2 mom. avsedda utdrag innehållna och jämlikt 34 § uppburna förskottsbeloppen hos folkpensionsanstalten redovisa för motsvarande skattskyldiga påförda försäkringspremier. Återstoden av det innehållna och som förskott påförda beloppet skall räknas som avkortning av den kommunalskatt, som fastställts för den skattskyldige.

51 §.

Uppgår den del av innehållet förskott, som enligt 48 § 1 mom. bör användas till erläggande av inkomst- och förmögenhetsskatt, och enligt 33 § påfört förskott icke till ett belopp, som motsvarar den inkomst- och förmögenhetsskatt, vilken fastställts för den skattskyldige, skall den felande delen vid uppbörd indrivas av den skattskyldige med debetsedel.

Vad i 1 mom. är stadgat, skall äga motsvarande tillämpning, där den del av i enlighet med denna lag innehållet förskott, som enligt 48 § 1 mom. tillkommer kommun, och jämlikt 34 § påfört förskott icke uppgå till ett belopp, som motsvarar den kommunalskatt den skattskyldige påförts i kommunen och den folkpensionspremie han själv skall erlägga.

Uppgår det skattebelopp, som enligt 1 eller 2 mom. borde erläggas, icke till femtio mark, skall det lämnas ouppburet.

Angående uppbärande av folkpensionspremie utav dem, från vilka folkskott enligt denna lag icke innehållits och ej heller uppburits i stöd av 34 §, gäller vad i lagen om folkpensionering är stadgat.

52 §.

Framgår vid inkomst- och förmögenhetsbeskattningen eller vid i 50 § avsedd utredning, att från skattskyldig innehållits eller honom i stöd av förskottsdebetsedel påförts mer än för erläggande av inkomst- och förmögenhetsskatt eller kommunalskatt och folkpensionspremie erfordras, skall det överskjutande innehållna eller uppburna förskottet, såframt det är minst femtio mark, återbetalas och påfört förskott, ifall detsamma icke erlagts, avkortas med det överskjutande påförda beloppet.

53 §.

Länsstyrelse skall varje kalenderår på förhand till kommun utbetala nittio procent av det belopp, som erhålles, då det antal skattöres som motsvarar de skattskyldigas på grund av deras boningsort beskattningsbara inkomster vid senast verkställda taxering, multipliceras med det för förskottsuttaxeringen per skattöre gällande beloppet.

Ovan i 1 mom. avsett belopp skall betalas åt kommun kvartalsvis.

Har väsentlig ändring skett i den kommunala indelningen eller

är det av särskilda skäl annars påkallat, kan finansministeriet, utan hinder av vad i 1 och 2 mom. stadgats, även annorlunda bestämma om det belopp, som skall utbetalas på förhand.

.6 kap.

Ändringssökande.

54 §.

Var, som icke nöjes åt beslut eller förordnande rörande honom, vilket i stöd av denna lag givits av ordförande i skattenämnd, äger rätt att däröver anföra besvär hos i lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt omförmäld prövningsnämnd.

Var, som icke nöjes åt beslut eller förordnande, vilket i stöd av denna lag givits av kommunal myndighet, äger rätt att däröver anföra besvär hos länsstyrelsen.

Besvärsskriften skall inom trettio dagar från den dag, då besväranden erhållit del av beslutet eller förordnandet, denna dag oräknad, tillställas skattenämndens ordförande eller, där beslutet eller förordnandet givits av kommunal myndighet, sagda myndighet.

Beslut eller förordnande gånge i verkställighet, ändå att besvär anförts.

55 §.

Prövningsnämnds eller länsstyrelses beslut rörande i 54 § omförmå

besvär skola delgivas vederbörande i tjänsteväg.

I prövningsnämnds eller länsstyrelses beslut må ändring icke söka

7 kap.

Särskilda stadganden.

56 §.

Där i stöd av 1 § 3 mom. genom förordning fastställts, att i denna lag avsett förskott skall utom som avkortning av inkomst- och förmögenhetsskatt även räknas som avkortning av vad i övrigt stadgas att utgå till staten på grund av inkomst och förmögenhet, skall vad i denna lag är stadgat om inkomst- och förmögenhetsskatt äga motsvarande tillämpning.

57 §.

Med arbetsgivare avses i denna lag den, för vars räkning arbete eller uppdrag utföres.

Har någon uppdragit visst arbete åt annan, som därvid bör anses som självständig utövare av näring, rörelse eller yrke, anses den sistnämnde som arbetsgivare.

Finns flere arbetsgivare, svara de solidariskt för i denna lag stadgade skyldigheter.

58 §.

Hava två eller flere personer slutit sig samman i och för visst eller visst slags arbete, uppdrag, föreställning eller annat dylikt och kunna de icke anses för i 3 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt avsedd sammanslutning, skall i denna lag föreskrivet innehållande från dem tillkommande lön eller arvode, därest icke utredning företes över, huru lönen eller arvodet fördelas bland de därtill berättigade, verkställas från lönen eller arvodets hela belopp och till det belopp, som stadgats i 7 § 2 mom.

59 §.

Har förskott innehållits eller jämlikt 33 § uppburits för inkomst eller förmögenhet, för vilken skatt icke skall erläggas, skall beträffande innehållet belopp ordföranden i den skattenämnd, där skatten för vederbörande borde fastställas, samt beträffande förskott, som uppburits, ordföranden i den skattenämnd, som påfört förskottet, anvisa vederbörande att hos länsstyrelsen erhålla restitution av det influtna beloppet.

Om förskott jämlikt 34 § uppburits för i 1 mom. avsedd inkomst, anvisa ordföranden i vederbörande taxeringsnämnd vederbörande att återfå förskottet av kommunen.

60 §.

Möta för den skattskyldige svårigheter att erlægga jämlikt 33 § fastställt förskott på utsatt tid, kan vederbörande länsstyrelse på ansökan bevilja honom förlängd betalningstid, såframt för dess erläggande ställes godtagbar säkerhet. På oguldet förskott må erläggas av finansministeriet fastställd ränta.

Stats- eller köpingsstyrelse eller kommunalnämnd kan på i 1 mom. omförmälda villkor bevilja den skattskyldige anstånd med erläggande av förskott, som fastställts enligt 34 §.

61 §.

Företer icke löntagare i det i 7 § 1 mom. åsyftade fallet sin skattebok, bör innehållande äga rum enligt den strängaste tabellen.

62 §.

Angående utredning, som skall bifogas skattedeklaration, då skattebok eller annat bevis över innehållande förstörts, försvunnit eller förkommit, bestämmes särskilt.

Över inlämnande av skattebok och andra i 1 mom. åsyftade bevis till skattenämnden skall åt den skattskyldige utfärdas bevis.

63 §.

Har skattskyldig icke till sin skattedeklaration fogat sin skatte-

bok eller annat över innehållande utfärdat eller i 46 § åsyftat bevis och har förskottet vid skattens fastställande icke beaktats, är han berättigad att av länsstyrelsen på ansökan återbekomma vad han betalat för mycket, såframt beloppet uppgår till minst femtio mark.

64 §.

Har obegagnat skattemärke förstörts eller någon av misstag använt skattemärke, då sådant icke behövt användas, eller skattemärke av högre valör än vad som stadgats, eller har skattemärke annars blivit obehövt, är vederbörande berättigad att av länsstyrelsen på ansökan återbekomma vad han betalat för mycket eller det belopp, som motsvarar skattemärkets värde.

65 §.

Skattskyldig, arbetsgivare eller dennes ställföreträdare eller annan person, som uraktlåtit att iakttaga honom i denna lag åvälvd skyldighet, straffes, där ej annorstädes i lag strängare straff är stadgat, med böter eller, därest omständigheterna äro synnerligen försvårande, med fängelse i högst sex månader.

66 §.

Var, som genom avgivande av falska uppgifter eller eljest svikligen undanhåller eller söker undanhålla staten, kommun eller folk-

pensionsanstalten vad han enligt denna lag äger såsom förskott innehålla eller erlägga, straffes såsom i strafflagen säges, och vare skyldig att till dubbelt belopp ersätta den skatt, som han försökt dölja.

67 §.

Kommunens fullmäktige kunna årligen förordna, vilken kommunal myndighet som jämlikt denna lag äger upprätthålla samarbete med statsmyndighet eller handhåva kommunal myndighet eljest i denna lag ålagda uppgifter.

68 §.

Stadgandena i denna lag om förskott av kommunalskatt och folkpensionspremie skola icke tillämpas i landskapet Åland. Finansministeriet tillkommer att utfärda härav föranledda närmare föreskrifter.

Utfärdas nödiga stadganden i Ålands landskapslagstiftning, kan genom förordning bestämmas, att denna lag även med avseende å kommunalskatt och folkpensionspremie skall träda i kraft i sagda landskap.

69 §.

De närmare bestämmelser, vilka för verkställigheten och tillämpningen av denna lag äro nödiga utfärdas av statsrådet.

70 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1947, och genom densamma upphävas lagen den 6 augusti 1943 om förskottsuppbörd av inkomst- och förmögenhetsskatt (664/43), lagen den 22 december 1943 om temporär förskottsuppbörd av kommunalskatt (1025/43) samt 51 § 2 mom. lagen den 19 november 1943 om inkomst- och förmögenhetsskatt (888/43). Dock skola redan under år 1946 vidtagas de åtgärder verkställigheten av denna lag förutsätter.

Likaså upphävas stadgandena i lagen den 31 maj 1937 om folkpensionering (248/37) angående innehållande av folkpensionspremie från lön, för såvitt de strida mot stadgandena i denna lag.

Helsingfors den 4 oktober 1946.

Republikens President

J.K. Paasikivi.

Finansminister Ralf Törngren.